ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1951

Vyhlásené: 28.12.1951 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

117.

Nariadenie ministra spravodlivosti
zo dňa 28. decembra 1951,
ktorým sa vykonáva zákon o štátnom notárstve.

Minister spravodlivosti nariaďuje podľa § 33 zák. č. 116/1951 Sb., o štátnom notárstve:

Prvý diel.
Všeobecné ustanovenia.

Miesto a čas úkonov.

§ 1.

Štátne notárstvo (ďalej len „notárstvo“) môže mimo svojej úradovne konať úkony, len ak sú pre to závažné dôvody, najmä ak to vyžaduje povaha úkonu alebo nebezpečenstvo v omeškaní.

§ 2.

(1) Pre obľahčenie styku s pracujúcimi môže notárstvo so súhlasom predsedu okresného súdu konať pre niektoré obce svojho obvodu pravidelné úradné dni.

(2) Miesto, kde sa konajú pravidelné úradné dni, platí pre úkony tam vykonané za sídlo notárstva.

(3) Zavedenie alebo zastavenie pravidelných úradných dní vyhlási notárstvo na súdnej tabuli okresného súdu a v zúčastnených obciach, ako aj na budove určenej na konanie úradných dní.

(4) Trovy spojené s konaním pravidelných úradných dní sa uhradzujú z prostriedkov justičnej správy.

§ 3.

Zo závažných dôvodov môže notárstvo dožiadať o vykonanie určitého úkonu alebo o pokračovanie v ňom iné notárstvo.

§ 4.

V dňoch pracovného pokoja možno notárske úkony konať len v naliehavých prípadoch.

§ 5.
Doručovanie.

(1) O doručovaní písomností sa použijú primerane ustanovenia o doručovaní písomností v občianskoprávnom konaní súdnom.

(2) Poštovné za zásielky notárstva sa platí zo štátnej pokladnice.

Druhý diel.
Činnosť z poverenia súdu.

§ 6.

Okresný súd môže poveriť štátneho notára (ďalej len „notár"), aby v občianskoprávnych veciach, ktoré nie sú zverené senátu, vykonával určité úkony alebo o takých veciach konal a urobil v nich všetky rozhodnutia, najmä aby

a) konal o prejednaní dedičstva (§§ 314 až 342 o. s. p.) alebo vykonával jednotlivé úkony s ním súvisiace,

b) konal o súdnom umorení listín,

c) vykonával súpis, poprípade i odhad imania súdnych chránencov,

d) spisoval dohody podľa zákona o rodinnom práve, ktoré vyžadujú formy súdnej zápisnice,

e) vykonával v exekučnom konaní hmotné rozdelenie majetkového spoločenstva.

§ 7.

Ak sa zistí zo spisov o prejednaní dedičstva, že medzi pozostalými sú osoby pod osobitnou ochranou zákona, oznámi notár, pokiaľ je to podľa rodinného práva potrebné, túto skutočnosť súdu príslušnému na vedenie poručenstva (opatrovanstva).

§ 8.

V prípadoch, kde súd musí použiť okrúhlu úradnú pečiatku, použije notár notársku pečiatku; vyhlášky notára sa vyvesujú na tabuli okresného súdu.

Tretí diel.
Činnosť vo vlastnom odbore pôsobnosti.

Notárske listiny.

§ 9.

(1) Notárske listiny (notárske zápisnice, rovnopisy notárskych zápisníc, notárske osvedčenia, notárske protesty a notárske potvrdenia) musia byť písané srozumiteľne. Číselné údaje, ktorých závažnosť to vyžaduje, musia byť aspoň raz vypísané slovami; taktiež dátum notárskej listiny sa vypíše slovami.

(2) V notárskej listine nesmie sa nič vymazávať alebo vpisovať medzi riadky. Medzery sa vyplnia čiarami.

(3) Ak treba niektoré slová prečiarknuť, musia zostať čitateľné. Vykonané prečiarky, ak nejde iba o prečiarky v pečiatke, a zmeny alebo doplnky, sa vyznačia na listine poznámkou. Ak bola listina už podpísaná, podpíšu poznámku tie isté osoby, ktoré podpísaly listinu.

§ 10.

Notár podpíše listinu na konci za podpismi ostatných osôb a pripojí notársku pečiatku; okrem toho sa podpíše na každom hárku alebo jednotlivom liste a na každej pripojenej prílohe.

Zápisnice o právnom úkone a ich rovnopisy.

§ 11.

(1) Ak nepozná notár účastníkov, svedkov úkonu, dôverníkov alebo tlmočníkov osobne a menom a priezviskom, musí mu byť ich totožnosť preukázaná úradným preukazom alebo potvrdená dvoma svedkami totožnosti. Ak nepozná notár svedkov totožnosti osobne a menom a priezviskom, musí mu byť ich totožnosť preukázaná úradným preukazom.

(2) V notárskej zápisnici (ďalej len „zápisnica“) sa uvedie, akým spôsobom notár zistil totožnosť osôb uvedených v odseku 1.

§ 12.

(1) Notár musí pribrať dvoch svedkov úkonu,

a) ak je účastník slepý,

b) ak nevie alebo nemôže účastník čítať alebo písať.

(2) Notár môže pribrať svedkov úkonu aj v iných prípadoch, ak to pokladá za účelné.

§ 13.

Svedkovia úkonu privzatí podľa § 12 ods. 1 musia byť prítomní pri prejave účastníka o tom, čo má byť do zápisnice pojaté, pri predčítaní zápisnice a jej podpísaní tým účastníkom, v záujme ktorého boli pribratí.

§ 14.

Svedkami totožnosti a svedkami úkonu nemôžu byť osoby neplnoleté, osoby, ktoré pre svoj telesný alebo duševný stav nie sú schopné vydať svedectvo, alebo ktoré nevedia alebo nemôžu čítať a písať; ďalej nimi nemôžu byť osoby účastníkom blízke (§ 17 ods. 2 obč. zák.), osoby, ktoré sú zúčastnené na veci a osoby činné v notárstve, v ktorom sa zápisnica spisuje.

§ 15.

(1) Ak je účastník hluchý alebo nemý a ak vie čítať a písať, musí si zápisnicu sám prečítať a v nej vlastnou rukou pripísať, že ju čítal a že ju schvaľuje; ak nevie alebo nemôže čítať alebo písať, musí byť okrem svedkov úkonu pribratý jeho dôverník, ktorý sa s ním vie dorozumieť; jeho prostredníctvom notár zistí, či účastník zápisnicu schvaľuje.

(2) Dôverník musí mať náležitosti spôsobilého svedka (§ 14), môže ním však byť i osoba účastníkovi blízka.

§ 16.

(1) Ak nepozná účastník, alebo niektorý svedok úkonu jazyk, v ktorom sa zápisnica spisuje, priberie sa stály prísažný tlmočník; tlmočník musí mať náležitosti spôsobilého svedka (§ 14).

(2) Od pribratia tlmočníka možno upustiť, ak je notár sám stálym prísažným tlmočníkom.

§ 17.

(1) Účastníci, svedkovia, dôverníci a tlmočníci sa podpisujú v zápisnici na konci; svedkovia totožnosti sa však môžu podpísať už za potvrdením totožnosti. Ak neboli účastníci prítomní súčasne, musí to byť v zápisnici výslovne poznamenané.

(2) V prípadoch uvedených v § 3 môže byť podpis niektorého účastníka a ďalších osôb uvedených v odseku 1, ktoré sa majú v jeho záujme podpísať, pripojený pred dožiadaným notárstvom, na ktorom sa v pôvodnej zápisnici pokračuje.

§ 18.

Ak nevie alebo nemôže sa účastník podpísať, uvedie notár túto skutočnosť v zápisnici a svedkovia úkonu svojím podpisom potvrdia, že účastník súhlasí s obsahom zápisnice.

§ 19.

Plnomocenstvá a iné prílohy notárskej zápisnice možno pripojiť v prvopise alebo overenom odpise; ak žiada o to niektorý účastník, prečítajú sa tieto prílohy spolu so zápisnicou.

§ 20.

Z notárskych zápisníc možno vydávať rovnopisy a úplné alebo čiastočné odpisy jednoduché alebo overené.

§ 21.

(1) Rovnopis sa označuje v nadpise slovami „rovnopis notárskej zápisnice“; obsahuje doslovné znenie zápisnice s uvedením všetkých jej podpisov, ďalej potvrdenie, že rovnopis súhlasí so zápisnicou, a údaj, komu a kedy bol vydaný.

(2) Do rovnopisu nemusí byť pojaté znenie príloh zápisnice; musí to však byť v potvrdení vyznačené.

§ 22.

(1) Ak boly v zápisnici urobené opravy, zmeny alebo doplnky (§ 9 ods. 3), môže byť rovnopis zápisnice vydaný priamo v opravenom, pozmenenom alebo doplnenom znení.

(2) Ak bola zápisnica opravená, zmenená alebo doplnená neskoršou zápisnicou, môže byť vydaný spoločný rovnopis z obidvoch zápisníc alebo rovnopis z pôvodnej zápisnice v opravenom, zmenenom alebo doplnenom znení; vo vydanom rovnopise sa uvedie, ktorým z obidvoch spôsobov sa tak stalo.

Zápisnice o zistení niektorých skutočností a notárske osvedčenia z nich vydané.

§ 23.

(1) Pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak, platia pre zápisnice o zistení niektorých skutočností primerane ustanovenia §§ 11 až 19.

(2) Zo zápisnice o zistení niektorých skutočností sa vydávajú notárske osvedčenia (ďalej len „osvedčenie“), a pokiaľ to povaha veci nevylučuje, úplné alebo čiastočné odpisy jednoduché alebo overené.

(3) Osvedčenie sa označuje v nadpise slovami „notárske osvedčenie“. Pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak, obsahuje doslovné znenie zápisnice, ďalej potvrdenie, že osvedčenie súhlasí so zápisnicou, a údaj, komu a kedy bolo vydané; dátum, podpis notára a pečiatku notárstva obsahuje však vždy. Do osvedčenia nemusí byť pojaté znenie príloh zápisnice; musí to však byť v potvrdení vyznačené.

§ 24.

(1) Ak má byť osvedčené, že niekto listinu vlastnoručne podpísal alebo že podpis vlastnoručne skôr urobený uznal za vlastný, musí byť v zápisnici uvedené označenie listiny a naznačený jej stručný obsah.

(2) Osvedčenie z takej zápisnice vyhotoví notár ako doložku na listine, na ktorej sa podpis nachádza, alebo na liste s ňou pevne spojenom. Doložka obsahuje potvrdenie pravosti podpisu žiadateľa, jeho meno a priezvisko, zamestnanie, bydlisko (pracovisko) a údaj, či je notárovi známy alebo či a akým spôsobom zistil jeho totožnosť.

§ 25.

Ustanovenia § 24 sa použijú primerane na zápisnice a osvedčenia, že podpis niekoho, kto nevie alebo nemôže písať, bol nahradený na listine samej potvrdením dvoch svedkov o jeho súhlase.

§ 26.

Ak má byť osvedčené, že je niekto nažive alebo na určitom mieste, musí byť v zápisnici uvedené, kedy, kde a akým spôsobom to notár zistil.

§ 27.

(1) Ak má byť osvedčené, že listina bola predložená a v ktorom čase, musí byť v zápisnici uvedené, či listina bola predložená notárovi v prvopise alebo overenom odpise, ďalej čas a miesto predloženia, ako aj označenie listiny a naznačený jej stručný obsah.

(2) Osvedčenie z takej zápisnice vyhotoví notár ako doložku na predloženej listine alebo na liste s ňou pevne spojenom. Doložka obsahuje s výnimkou označenia a stručného obsahu listiny údaje uvedené v odseku 1; kto listinu predložil a ako bola zistená jeho totožnosť, sa uvedie len na žiadosť.

§ 28.

(1) Ak má byť osvedčené, že bolo odoslané vyhlásenie a že malo určitý obsah, musí byť v zápisnici uvedený obsah vyhlásenia. Ak bolo o to požiadané listom alebo telegraficky, uvedie notár túto skutočnosť v zápisnici a pripojí k nej list alebo telegram, ktoré nahradzujú podpis žiadateľa; v zápisnici sa uvedie, či a akým spôsobom notár zistil totožnosť žiadateľa.

(2) Notár zašle odpis zápisnice adresátovi do vlastných rúk; čas a spôsob odoslania uvedie v pôvodnej zápisnici a pripojí k nej preukaz o odoslaní.

§ 29.

(1) Ak má byť osvedčené, že bolo oznámené vyhlásenie a že malo určitý obsah, platí o zápisnici obdobne ustanovenie § 28 ods. 1.

(2) Notár oznámi obsah vyhlásenia adresátovi na mieste žiadateľom označenom a adresátovi vydá na žiadosť odpis zápisnice. Pritom môže, ak bol o to požiadaný, vykonať i súvisiace právne úkony. Totožnosť adresáta zistí, len ak je to možné.

(3) Potom zapíše notár v pôvodnej zápisnici priebeh úkonov podľa odseku 2. Na žiadosť adresáta zapíše jeho odpoveď a vyzve ho na podpis.

(4) Ak nebolo notárovi možno z akýchkoľvek dôvodov oznámiť vyhlásenie adresátovi, uvedie sa prekážka v zápisnici.

§ 30.

Ak má byť osvedčený priebeh a výsledky rokovania na schôdzke, musí byť v zápisnici uvedené, kde a kedy sa schôdzka konala, ktoré usnesenia boly prijaté, ako aj prejavy a iné udalosti dôležité pre posúdenie priebehu schôdzky. Totožnosť osôb na schôdzke prítomných notár zistí, len ak bol o to požiadaný.

§ 31.

Ak majú byť osvedčené skutočnosti, ktoré sa staly v prítomnosti notára alebo ktoré sám zistil, musia byť tieto skutočnosti v zápisnici presne opísané s uvedením miesta, času a spôsobu zistenia. Ak bolo o také osvedčenie požiadané listom alebo telegraficky, uvedie notár túto skutočnosť v zápisnici a pripojí k nej list alebo telegram, ktoré nahradzujú podpis žiadateľa; v zápisnici sa uvedie, či a akým spôsobom notár zistil totožnosť žiadateľa.

§ 32.

(1) Ak má byť osvedčené, že notár niekoho vyslúchal, musí byť v zápisnici uvedené, akým spôsobom bola zistená totožnosť vyslúchaného, ďalej otázky mu položené a jeho výpoveď. Vyslúchaný sa vyzve, aby zápisnicu podpísal.

(2) Ak sa žiada o výsluch pod prísahou, uvedie sa v zápisnici, že vyslúchanému bolo pred výsluchom oznámené znenie prísahy a že ju vyslúchaný pred svojím výsluchom opakoval. Prísaha znieje: „Prísahám na svoju česť, že o všetkom na čo budem opýtaný, vypoviem úplnú a čistú pravdu a nič nezamlčím.“ Ak sa žiada o výsluch s následnou prísahou, znenie prísahy sa primerane zmení.

§ 33.
Úschova zápisníc.

(1) Zápisnice sa uschovávajú na notárstve, na ktorom boly spísané.

(2) Zápisnica môže byť vydaná len vtedy, ak o to požiadajú všetci účastníci alebo žiadatelia, osvedčia právny záujem na jej vydaní a určia, komu má byť vydaná; inak smie notár požičať zápisnicu len súdu alebo prokurátorovi.

§ 34.
Rovnopisy, osvedčenia a odpisy zápisníc.

(1) Ak nie je v zápisnici ustanovené inak, smú byť rovnopisy zápisníc vydané len účastníkom alebo ich právnym nástupcom, a to i opätovne. Iným osobám smú byť vydané, len keď všetci účastníci na to privolia v pôvodnej alebo osobitne o tom spísanej zápisnici.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa použije, pokiaľ to povaha veci pripúšťa, primerane i na osvedčenie.

(3) Tým, ktorí osvedčia na veci právny záujem, možno zo zápisníc vydať úplné alebo čiastočné odpisy jednoduché alebo overené.

§ 35.
Notárske potvrdenia.

(1) Potvrdenie, že sa odpis alebo fotokópia shodujú s predloženou listinou, vydá notár vo forme doložky na odpise (fotokópii) alebo na liste s ním pevne spojenom. V doložke sa uvedie:

1. že odpis (fotokópia) súhlasí úplne s predloženou listinou,
2. či listina, s ktorou sa shodnosť potvrdzuje, je prvopisom alebo overeným odpisom, či a ako je kolkovaná a z koľkých listov alebo hárkov sa skladá,
3. či sú v predloženej listine závady, zmeny, doplnky, vsuvky alebo prečiarky, ktoré by mohly zoslabiť jej hodnovernosť,
4. či boly na odpise (fotokópii) urobené opravy nejakých neshôd s predloženou listinou,
5. či ide o úplný alebo čiastočný odpis (fotokópiu) listiny,
6. miesto a deň potvrdenia.

(2) Obdobne sa postupuje pri potvrdení, že niekoľko prvopisov spolu súhlasí; doložka sa pripojí na každý z predložených prvopisov.

Štvrtý diel.
Záverečné ustanovenia.

§ 36.

(1) Príkazy, dané súdom notárom podľa doterajších predpisov na vykonanie určitého konania alebo jednotlivých úkonov, pokiaľ do 1. januára 1952 neboly vykonané, sa premeňujú na poverenia podľa § 6, a to v rozsahu podľa tohto ustanovenia.

(2) Poverenie podľa odseku 1 dokončí notár, ktorý nastúpi na miesto notára, ktorý dostal príkaz.

§ 37.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1952.

Zápotocký v. r.

Dr. Rais v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.